

ประมวลจริยธรรมของสถาบันเทคโนโลยีจิตรลดา

พ.ศ. ๒๕๖๔

โดยที่เป็นการสมควรมีประมวลจริยธรรมของสถาบันเทคโนโลยีจิตรลดา พ.ศ. ๒๕๖๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีจิตรลดา พ.ศ. ๒๕๖๑ และความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบมติที่ประชุมคณะกรรมการธรรมาภิบาล และคุณธรรมจริยธรรมสถาบันเทคโนโลยีจิตรลดา ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ และมติที่ประชุมสภาสถาบันเทคโนโลยีจิตรลดา ในการประชุมครั้งที่ ๑๗ เมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๔ จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประมวลนี้เรียกว่า “ประมวลจริยธรรมของสถาบันเทคโนโลยีจิตรลดา พ.ศ. ๒๕๖๔”

ข้อ ๒ ประมวลจริยธรรมนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“มาตรฐานทางจริยธรรม” หมายความว่า ข้อประพฤติปฏิบัติ หรือประมวลความประพฤติที่กรรมการสภาสถาบันเทคโนโลยีจิตรลดา ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานในสถาบันเทคโนโลยีจิตรลดา รวมถึงนักเรียนและนักศึกษาพึงปฏิบัติเพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณและรักษาชื่อเสียงของสถาบัน

“สถาบัน” หมายความว่า สถาบันเทคโนโลยีจิตรลดา

“สภาสถาบัน” หมายความว่า สภาสถาบันเทคโนโลยีจิตรลดา

“ส่วนงาน” หมายความว่า คณะ สำนัก โรงเรียนจิตรลดาวิชาชีพ และให้หมายความรวมถึงส่วนงานที่สถาบันตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีจิตรลดา พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘ วรรคสอง

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการธรรมาภิบาลและคุณธรรมจริยธรรม สถาบันเทคโนโลยีจิตรลดา

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีสถาบันเทคโนโลยีจิตรลดา

“ผู้บริหาร” หมายความว่า พนักงานสถาบันที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้บริหารหรือบุคคลภายนอกที่ทำสัญญาจ้างและข้อตกลงการปฏิบัติงานเป็นแบบเฉพาะในตำแหน่งผู้บริหารซึ่งกำหนดสถานภาพการจ้างเป็นราย ๆ ไป

“ผู้ปฏิบัติงานในสถาบัน” หมายความว่า พนักงานสถาบันและลูกจ้างของสถาบัน

“ผู้เรียน” หมายความว่า นักเรียนและนักศึกษาของสถาบันทุกระดับการศึกษา

ข้อ ๔ ให้นายกสภาสถาบันเป็นผู้รักษาการตามประมวลจริยธรรมนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมนี้ หรือมีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติซึ่งมิได้กำหนดไว้ในประมวลจริยธรรมนี้ ให้สภาสถาบันเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยและให้ถือเป็นที่สุด

หมวด ๑

มาตรฐานทางจริยธรรม

ข้อ ๕ มาตรฐานทางจริยธรรมของสถาบันเทคโนโลยีจิดรลดา ประกอบด้วย

- (๑) ยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- (๒) ซื่อสัตย์ สุจริต มีจิตสำนึกที่ดีและรับผิดชอบต่อหน้าที่
- (๓) กล้าตัดสินใจและกระทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม
- (๔) คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัวและมีจิตสาธารณะ
- (๕) มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน
- (๖) ปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติ
- (๗) ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดีและรักษาภาพลักษณ์ของสถาบัน

หมวด ๒

จริยธรรมของนายกสภาสถาบันและกรรมการสภาสถาบัน

ข้อ ๖ นายกสภาสถาบันและกรรมการสภาสถาบันต้องมีจิตสำนึกที่ดีและมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ซื่อสัตย์ สุจริต เสียสละ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรวดเร็ว โปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้ โดยต้องปฏิบัติตน ดังนี้

- (๑) กำกับดูแลสถาบันด้วยความรอบคอบระมัดระวังและเต็มกำลังความสามารถที่มีอยู่ด้วยความบริสุทธิ์ใจ
- (๒) ละเว้นจากการกระทำทั้งปวงที่จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อตำแหน่งหน้าที่ของตนหรือของผู้อื่น ไม่ก้าวก่ายหรือแทรกแซงการปฏิบัติหน้าที่ของผู้อื่นโดยมิชอบ
- (๓) ละเว้นการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อย่างอื่นใดอันเนื่องมาจากหรือเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ในสถาบัน ซึ่งทรัพย์สินหรือประโยชน์นั้นมีมูลค่าเกินปกติวิสัยที่วิญญูชนจะให้แก่กันโดยเสน่หาและโดยธรรมจรรยาจากผู้อื่น
- (๔) ใช้ดุลพินิจและตัดสินใจในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรู้ความสามารถอย่างตรงไปตรงมา ปราศจากอคติส่วนตนตามข้อมูลพยานหลักฐานและความเหมาะสมของแต่ละกรณี
- (๕) ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นและปฏิบัติตามมติที่ประชุม
- (๖) ไม่เปิดเผยข้อมูลที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่สถาบัน

ข้อ ๗ นายกสภาสถาบันและกรรมการสภาสถาบันต้องแยกเรื่องส่วนตัวออกจากตำแหน่งหน้าที่และยึดถือประโยชน์ส่วนรวมของสถาบันเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน โดยต้องปฏิบัติตน ดังนี้

- (๑) ไม่นำความสัมพันธ์ส่วนตัวที่ตนมีต่อบุคคลอื่น ไม่ว่าจะเป็นญาติพี่น้อง พรรคพวก เพื่อนฝูง หรือผู้มีบุญคุณส่วนตัว มาประกอบการใช้ดุลพินิจให้เป็นคุณหรือเป็นโทษแก่บุคคลนั้น หรือปฏิบัติต่อบุคคลนั้นต่างจากบุคคลอื่นเพราะชอบหรือชัง
- (๒) ไม่กระทำการใดอันก่อให้เกิดความเคลือบแคลงหรือสงสัยว่าจะขัดกับประโยชน์ส่วนรวมที่อยู่ในความรับผิดชอบของหน้าที่

ข้อ ๘ นายกสภาสถาบันและกรรมการสภาสถาบันต้องละเว้นจากการแสวงหาประโยชน์ที่มีขอบโดยอาศัยตำแหน่งหน้าที่และไม่กระทำการอันเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม โดยต้องปฏิบัติตน ดังนี้

- (๑) ไม่ใช้ตำแหน่งหรือกระทำการที่เป็นคุณหรือเป็นโทษแก่บุคคลใดเพราะมีอคติ
- (๒) ไม่เสนอหรืออนุมัติการดำเนินการหรือการทํานิติกรรมหรือสัญญา ซึ่งตนเองหรือบุคคลอื่นจะได้ประโยชน์อันมิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายหรือประมวลจริยธรรมนี้

ข้อ ๙ นายกสภาสถาบันและกรรมการสภาสถาบันต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของสถาบันอย่างตรงไปตรงมา โดยต้องปฏิบัติตาม ดังนี้

(๑) ไม่เลี่ยงกฎหมาย ใช้ หรือแนะนำให้ใช้ช่องว่างของกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของสถาบัน เพื่อประโยชน์ของตนเองหรือผู้อื่นและต้องเร่งแก้ไขช่องว่างดังกล่าวโดยเร็ว

(๒) ไม่ยอมให้บุคคลอื่นอาศัยชื่อตนเองถือครองทรัพย์สิน สิทธิ หรือประโยชน์อื่นใดแทน อันเป็นการเลี่ยงกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของสถาบัน หรือใช้ชื่อบุคคลอื่นถือครองสิ่งดังกล่าวแทนตน เพื่อปกปิดทรัพย์สินของตน

(๓) เมื่อทราบว่ามีกรณีละเมิดหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของสถาบัน นายกสภาสถาบันและกรรมการสภาสถาบันต้องดำเนินการที่จำเป็นเพื่อให้เกิดการเคารพต่อกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของสถาบัน

(๔) เมื่อได้รับคำร้องหรือคำแนะนำจากส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐอื่นว่า กฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของสถาบันสร้างภาระเกินสมควรแก่ประชาชนหรือสร้างความไม่เป็นธรรมให้เกิดขึ้น ต้องดำเนินการทบทวนกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของสถาบันโดยเร็ว

ข้อ ๑๐ นายกสภาสถาบันและกรรมการสภาสถาบันต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเที่ยงธรรม โดยต้องปฏิบัติตาม ดังนี้

(๑) ปฏิบัติหน้าที่ให้สุจริต โดยไม่หลีกเลี่ยง ละเลย และไม่ใช้อำนาจเกินกว่าที่มีอยู่

(๒) ปฏิบัติหน้าที่หรือดำเนินการอื่น โดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และสิทธิ เสรีภาพของบุคคล ไม่กระทำการให้กระทบสิทธิ เสรีภาพของบุคคล หรือก่อภาระหรือหน้าที่ให้บุคคลโดยไม่มีอำนาจตามกฎหมาย

(๓) ไม่เอื้อประโยชน์เป็นพิเศษให้แก่ญาติพี่น้อง พรรคพวก เพื่อนฝูง หรือผู้มีบุญคุณ และต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเที่ยงธรรมไม่เห็นแก่หน้าผู้ใด

หมวด ๓

จริยธรรมของผู้บริหารสถาบัน

ข้อ ๑๑ ผู้บริหารของสถาบันต้องยึดมั่นในจริยธรรมและยืนหยัดกระทำในสิ่งที่ถูกต้องและเป็นธรรม โดยต้องปฏิบัติตาม ดังนี้

(๑) ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมอย่างตรงไปตรงมาและไม่กระทำการเลี่ยงประมวลจริยธรรมนี้ ในกรณีที่มีข้อสงสัยหรือมีผู้ทักท้วงว่า การกระทำใดของผู้บริหารของสถาบันอาจขัดต่อประมวลจริยธรรม ผู้บริหารของสถาบันต้องไม่กระทำการดังกล่าวหรือหากกำลังกระทำการดังกล่าว ต้องหยุดกระทำการทันทีและส่งเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัย ในกรณีที่คณะกรรมการวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดประมวลจริยธรรม ผู้บริหารของสถาบันจะกระทำการนั้นมิได้

(๒) ต้องรายงานการดำรงตำแหน่งทั้งที่ได้รับค่าตอบแทนและไม่ได้รับค่าตอบแทนในนิติบุคคลซึ่งมิใช่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน ราชการส่วนท้องถิ่น หน่วยงานอื่นของรัฐและกิจการที่รัฐถือหุ้นใหญ่ ต่อสภาสถาบัน และคณะกรรมการ ในกรณีที่การดำรงตำแหน่งนั้น ๆ อาจขัดแย้งกับการปฏิบัติหน้าที่หรืออาจทำให้การปฏิบัติหน้าที่เสียหาย

(๓) ในกรณีที่ผู้บริหารของสถาบันเข้าร่วมประชุมและพบว่า มีการกระทำซึ่งมีลักษณะฝ่าฝืนประมวลจริยธรรมนี้ หรือมีการเสนอเรื่องซึ่งมีลักษณะฝ่าฝืนประมวลจริยธรรมนี้ ผู้บริหารของสถาบันมีหน้าที่ต้องคัดค้านการกระทำดังกล่าว และบันทึกการคัดค้านของตนไว้ในรายงานการประชุมในเรื่องนั้นแล้วแต่กรณี

- (๔) ปฏิบัติตนอยู่ในศีลธรรมอันดี ยึดมั่นและปฏิบัติตนให้เหมาะสมต่อตำแหน่งที่ได้รับการแต่งตั้ง
- (๕) รักษาเกียรติภูมิของตนเอง
- (๖) ดูแลผู้ปฏิบัติงานในสถาบัน

ข้อ ๑๒ ผู้บริหารของสถาบันต้องมีจิตสำนึกที่ดีและมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ชื่อสัตย์ สุจริต เสียสละ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรวดเร็ว โปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้ โดยต้องปฏิบัติตน ดังนี้

(๑) อุทิศตนให้กับการปฏิบัติงานในหน้าที่ด้วยความรอบคอบ ระมัดระวังและเต็มกำลังความสามารถที่มีอยู่ด้วยความบริสุทธิ์ใจและใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ต่องานของสถาบันอย่างเต็มที่

(๒) ละเว้นจากการกระทำทั้งปวงที่จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อตำแหน่งหน้าที่ของตนหรือของผู้อื่น ไม่ก้าวก่ายหรือแทรกแซงการปฏิบัติหน้าที่ของผู้อื่นโดยมิชอบ

(๓) ละเว้นการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อย่างอื่นใดซึ่งมีมูลค่าเกินปกติวิสัยที่วิญญูชนจะให้แก่กันโดยเสน่หา และโดยธรรมจรรยาจากผู้อื่น

(๔) ไม่เรียกรับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากผู้เรียน ผู้รับบริการ หรือประชาชน เพื่อกระทำหรือไม่กระทำการใดโดยมิชอบ

(๕) ใช้ดุลพินิจและตัดสินใจในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรู้ความสามารถอย่างตรงไปตรงมา ปราศจากอคติส่วนตัวตามข้อมูลพยานหลักฐานและความเหมาะสมของแต่ละกรณี

(๖) เมื่อเกิดความผิดพลาดขึ้นจากการปฏิบัติหน้าที่ต้องรีบแก้ไขให้ถูกต้อง

(๗) ไม่ขัดขวางการตรวจสอบของหน่วยงานที่มีหน้าที่ตรวจสอบตามกฎหมาย ต้องให้ความร่วมมือกับหน่วยงานที่มีหน้าที่ตรวจสอบตามกฎหมายในการตรวจสอบ โดยให้ข้อมูลที่เป็นจริงและครบถ้วนเมื่อได้รับคำร้องขอในการตรวจสอบ

(๘) ไม่สั่งงานด้วยวาจาในเรื่องที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่สถาบัน ในกรณีที่สั่งงานด้วยวาจาในเรื่องดังกล่าวให้ผู้ใต้บังคับบัญชาบันทึกเรื่องเป็นลายลักษณ์อักษรตามคำสั่งเพื่อให้ผู้สั่งพิจารณาสั่งการต่อไป

(๙) ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นและปฏิบัติตามมติที่ประชุม

(๑๐) ไม่เปิดเผยข้อมูลที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่สถาบัน

(๑๑) ไม่เปิดเผยโดยมิชอบซึ่งความลับของผู้เรียนหรือผู้รับบริการที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือจากความไว้วางใจอันก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้เรียนหรือผู้รับบริการ

(๑๒) ไม่ประพฤติผิดจรรยาบรรณวิชาชีพหรือข้อบังคับจริยธรรมวิชาชีพหรือที่เรียกชื่ออย่างอื่น

ข้อ ๑๓ ผู้บริหารของสถาบันต้องแยกเรื่องส่วนตัวออกจากตำแหน่งหน้าที่และยึดถือประโยชน์ส่วนรวมของสถาบันเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตัว โดยต้องปฏิบัติตน ดังนี้

(๑) ไม่นำความสัมพันธ์ส่วนตัวที่ตนมีต่อบุคคลอื่น ไม่ว่าจะป็นญาติพี่น้อง พรรคพวก เพื่อนฝูง หรือผู้มีบุญคุณส่วนตัว มาประกอบการใช้ดุลพินิจให้เป็นคุณหรือเป็นโทษแก่บุคคลนั้น หรือปฏิบัติต่อบุคคลนั้นต่างจากบุคคลอื่นเพราะชอบหรือชัง

(๒) ไม่ใช้เวลาการปฏิบัติงาน เงิน ทรัพย์สิน บุคลากร บริการ หรือสิ่งอำนวยความสะดวกของสถาบันไปเพื่อประโยชน์ส่วนตัวของตนเองหรือผู้อื่น เว้นแต่ได้รับอนุญาตโดยชอบด้วยกฎหมาย

(๓) ไม่กระทำการใดอันก่อให้เกิดความเคลือบแคลงหรือสงสัยว่าจะขัดกับประโยชน์ส่วนรวมที่อยู่ในความรับผิดชอบของหน้าที่

ข้อ ๑๔ ผู้บริหารของสถาบันต้องละเว้นจากการแสวงหาประโยชน์ที่มีขอบโดยอาศัยตำแหน่งหน้าที่ และไม่กระทำการอันเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตัวและประโยชน์ส่วนรวม โดยต้องปฏิบัติตน ดังนี้

(๑) ไม่ใช้ตำแหน่งหรือกระทำการที่เป็นคุณหรือเป็นโทษแก่บุคคลใดเพราะมีอคติ

(๒) ไม่เสนอ หรืออนุมัติการดำเนินการ หรือการทำนิติกรรม หรือสัญญา ซึ่งตนเองหรือบุคคลอื่นจะได้ประโยชน์ อันมิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายหรือประมวลจริยธรรมนี้

ข้อ ๑๕ ผู้บริหารของสถาบันต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของสถาบัน อย่างตรงไปตรงมา โดยต้องปฏิบัติตน ดังนี้

(๑) ไม่เลี่ยงกฎหมาย ใช้ หรือแนะนำให้ใช้ช่องว่างของกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของสถาบัน เพื่อประโยชน์ของตนเองหรือผู้อื่น และต้องแจ้งแก้ไขหรือเสนอปัญหาอันเกิดจากช่องว่างดังกล่าวโดยเร็ว

(๒) ไม่ยอมให้บุคคลอื่นอาศัยชื่อตนเองถือครองทรัพย์สิน สิทธิ หรือประโยชน์อื่นใดแทนบุคคลอื่นอันเป็นการ เลี่ยงกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของสถาบัน หรือใช้ชื่อบุคคลอื่นถือครองสิ่งดังกล่าวแทนตน เพื่อปกปิดทรัพย์สินของตน

(๓) เมื่อทราบว่ามีการละเมิดหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของสถาบัน ผู้บริหารของสถาบันต้องดำเนินการที่จำเป็นเพื่อให้เกิดการเคารพต่อกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่ง ของสถาบัน

(๔) เมื่อได้รับคำร้องหรือคำแนะนำจากส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐอื่นว่ากฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของสถาบัน สร้างภาระเกินสมควรแก่ประชาชนหรือสร้างความเป็นธรรมให้เกิดขึ้น ต้องดำเนินการ ทบทวนหรือเสนอให้มีการทบทวนกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของสถาบันโดยเร็ว

ข้อ ๑๖ ผู้บริหารของสถาบันต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเที่ยงธรรม ให้บริการแก่ประชาชนและปฏิบัติต่อ ผู้ใต้บังคับบัญชาโดยมีอัธยาศัยที่ดีและไม่เลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม โดยต้องปฏิบัติตน ดังนี้

(๑) ปฏิบัติหน้าที่ให้สุจริต โดยไม่หลีกเลี่ยง ละเลย และไม่ใช้อำนาจเกินกว่าที่มีอยู่

(๒) ปฏิบัติหน้าที่หรือดำเนินการอื่น โดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และสิทธิเสรีภาพของบุคคล ไม่กระทำการให้กระทบสิทธิเสรีภาพของบุคคลหรือก่อภาระหรือหน้าที่ให้บุคคลโดยไม่มีอำนาจตามกฎหมาย

(๓) ไม่เอื้อประโยชน์เป็นพิเศษให้แก่ญาติพี่น้อง พรรคพวก เพื่อนฝูง หรือผู้มีบุญคุณและต้องปฏิบัติหน้าที่ ด้วยความเที่ยงธรรม

(๔) จัดให้มีระบบและหลักเกณฑ์การบริหารบุคลากรในเรื่องการแต่งตั้ง โยกย้าย รวมถึงการให้รางวัล และการลงโทษผู้ปฏิบัติงานในสถาบันที่ชัดเจนด้วยความสุจริตและยุติธรรม โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของความรู้ ความสามารถ และความเหมาะสมของผู้ปฏิบัติงานในสถาบัน

(๕) ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาความรู้ความสามารถของผู้ปฏิบัติงานในสถาบัน เพื่อให้มีความก้าวหน้า ตามสายอาชีพ รวมถึงเปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติงานในสถาบันมีโอกาสพัฒนาทักษะการทำงานในด้านอื่น ๆ โดยให้โอกาส ผู้ปฏิบัติงานในสถาบันอย่างทั่วถึงและสม่ำเสมอ

ข้อ ๑๗ ผู้บริหารของสถาบันต้องมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน รักษาคุณภาพและมาตรฐานแห่งวิชาชีพโดยเคร่งครัด โดยต้องปฏิบัติตน ดังนี้

(๑) ปฏิบัติงานโดยมุ่งประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงานให้เกิดผลดีที่สุดจนเต็มกำลังความสามารถ

(๒) ยึดมั่นในค่านิยมองค์กร ปณิธาน ปรัชญา และพันธกิจของสถาบัน

(๓) ใช้งบประมาณ ทรัพย์สิน สิทธิและประโยชน์ที่สถาบันจัดให้ด้วยความประหยัดและคุ้มค่า

(๔) ใช้ความรู้ ความสามารถ ความระมัดระวังในการปฏิบัติหน้าที่ตามคุณภาพและมาตรฐานวิชาชีพโดยเคร่งครัด

(๕) ปฏิบัติต่อผู้ใต้บังคับบัญชาโดยถ้อยหน้าอย่างสม่ำเสมอด้วยความรัก เอื้ออาทร ยุติธรรม และเมตตา กรุณาธรรม ตามหลักคุณธรรม

(๖) ปฏิบัติต่อผู้ใต้บังคับบัญชาและผู้ร่วมงานด้วยวาจาสุภาพ เหมาะสมกับกาลเทศะ ไม่แสดงอาการข่มขู่ ดูหมิ่น เหยียดหยาม ไม่กล่าวร้ายหรือกระทำการใด ๆ อันจะนำไปสู่ความแตกแยกและความเสียหายแก่ผู้อื่น

(๗) พัฒนาตนเองให้มีคุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถและทักษะในการทำงาน เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น

ข้อ ๑๘ ผู้บริหารของสถาบันต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในการดำรงตน รักษาชื่อเสียงและภาพลักษณ์ของสถาบัน โดยต้องปฏิบัติตน ดังนี้

(๑) ไม่ละเมิดหลักสำคัญทางศีลธรรม ศาสนาและประเพณี ละเว้นการกระทำหรือแสดงท่าทีที่สื่อถึงการล่วงละเมิดทางเพศทั้งทางกายและทางวาจาต่อผู้อื่น และไม่ล่วงละเมิดทางเพศหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้เรียน ซึ่งมีใช้คู่สมรสของตน

(๒) ผู้บริหารของสถาบันต้องปกครองผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาด้วยความเที่ยงธรรมโดยไม่เห็นแก่ความสัมพันธ์หรือบุญคุณส่วนตัว และควบคุมให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมโดยเคร่งครัด

(๓) ผู้บริหารของสถาบันต้องสนับสนุน ส่งเสริม และยกย่องผู้ใต้บังคับบัญชาที่มีความซื่อสัตย์ มีผลงานดีเด่น มีความรู้ ความสามารถ และขยันขันแข็ง ไม่เลือกที่รักมักที่ชังและยึดมั่นในระบบคุณธรรม

(๔) ไม่กระทำการใดอันอาจนำความเสื่อมเสียและไม่ไว้วางใจให้เกิดแก่สถาบัน

(๕) มีความเอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ และมีมนุษยสัมพันธ์

(๖) ให้เกียรติและเคารพในศักดิ์ศรีของผู้อื่น รวมทั้งช่วยเหลือเกื้อกูลในทางที่ถูกต้อง ส่งเสริม สนับสนุนให้เกิดการร่วมแรงร่วมใจระหว่างผู้ใต้บังคับบัญชาในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม

(๗) ปกครองผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักการและเหตุผลที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม

(๘) ประพฤติตนให้เหมาะสมเป็นแบบอย่างตามขนบธรรมเนียมประเพณีที่งดงาม

(๙) มีส่วนร่วมหรือสนับสนุนในกิจกรรมที่แสดงถึงความรับผิดชอบของสถาบัน

(๑๐) เคารพและไม่ละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาหรือผลงานของผู้อื่น

หมวด ๔

จริยธรรมของผู้ปฏิบัติงานในสถาบัน

ข้อ ๑๙ ผู้ปฏิบัติงานในสถาบันต้องยึดมั่นในจริยธรรมและยืนหยัดกระทำในสิ่งที่ถูกต้องและเป็นธรรม โดยต้องปฏิบัติตน ดังนี้

(๑) เมื่อรู้หรือพบเห็นการฝ่าฝืนประมวลจริยธรรมนี้ ผู้ปฏิบัติงานในสถาบันมีหน้าที่ต้องรายงานการฝ่าฝืนดังกล่าวพร้อมพยานหลักฐาน (หากมี) ต่อผู้บังคับบัญชา หากเป็นกรณีอธิการบดีฝ่าฝืนประมวลจริยธรรม ให้เสนอเรื่องราวต่อคณะกรรมการ

(๒) ในกรณีที่ผู้ปฏิบัติงานในสถาบันเข้าร่วมประชุมและพบว่า มีการกระทำซึ่งมีลักษณะฝ่าฝืนประมวลจริยธรรมนี้ ผู้ปฏิบัติงานในสถาบันมีหน้าที่ต้องคัดค้านการกระทำดังกล่าวและบันทึกการคัดค้านของตนไว้ในรายงานการประชุมในเรื่องนั้น

(๓) ปฏิบัติตนอยู่ในศีลธรรมอันดี ยึดมั่น และปฏิบัติตนให้เหมาะสมต่อตำแหน่งของตน

(๔) รักษาเกียรติภูมิของตนเอง

ข้อ ๒๐ ผู้ปฏิบัติงานในสถาบันต้องมีจิตสำนึกที่ดีและมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ซื่อสัตย์ สุจริต เสียสละ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรวดเร็ว โปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้ โดยต้องปฏิบัติตน ดังนี้

(๑) อุทิศตนให้กับการปฏิบัติงานในหน้าที่ด้วยความรอบคอบ ระมัดระวัง และเต็มกำลังความสามารถที่มีอยู่ด้วยความบริสุทธิ์ใจ และใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ต่องานของสถาบันอย่างเต็มที่

(๒) ละเว้นจากการกระทำทั้งปวงที่จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อตำแหน่งหน้าที่ของตนหรือของผู้อื่น ไม่ก้าวก่ายหรือแทรกแซงการปฏิบัติหน้าที่ของผู้อื่นโดยมิชอบ

(๓) ละเว้นการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อย่างอื่นใดซึ่งมีมูลค่าเกินปกติวิสัยที่วิญญูชนจะให้แก่กันโดยเสนาหาและโดยธรรมจรรยาจากผู้อื่น

(๔) ไม่เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากผู้เรียน ผู้รับบริการหรือประชาชนเพื่อกระทำหรือไม่กระทำการใดโดยมิชอบ

(๕) ใช้ดุลพินิจและตัดสินใจในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรู้ ความสามารถอย่างตรงไปตรงมา ปราศจากอคติส่วนตัวตามข้อมูลพยานหลักฐานและความเหมาะสมของแต่ละกรณี

(๖) เมื่อเกิดความผิดพลาดขึ้นจากการปฏิบัติหน้าที่ ต้องรีบแก้ไขให้ถูกต้องและแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาทราบโดยพลัน

(๗) ไม่ขัดขวางการตรวจสอบของหน่วยงานที่มีหน้าที่ตรวจสอบตามกฎหมาย ต้องให้ความร่วมมือกับหน่วยงานที่มีหน้าที่ตรวจสอบตามกฎหมายในการตรวจสอบโดยให้ข้อมูลที่แท้จริงและครบถ้วนเมื่อได้รับคำร้องขอในการตรวจสอบ

(๘) ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นและปฏิบัติตามมติที่ประชุม

(๙) ไม่เปิดเผยข้อมูลที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่สถาบัน

(๑๐) ไม่เปิดเผยโดยมิชอบซึ่งความลับของผู้เรียนหรือผู้รับบริการที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือจากความไว้วางใจอันก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้เรียนหรือผู้รับบริการ

(๑๑) ไม่ชักนำให้ผู้เรียนกระทำการผิดกฎหมายหรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชน

(๑๒) ไม่ประพฤติผิดจรรยาบรรณวิชาชีพหรือข้อบังคับจริยธรรมวิชาชีพหรือที่เรียกชื่ออย่างอื่น

ข้อ ๒๑ ผู้ปฏิบัติงานในสถาบันต้องแยกเรื่องส่วนตัวออกจากตำแหน่งหน้าที่และยึดถือประโยชน์ส่วนรวมของสถาบันเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตัว โดยต้องปฏิบัติตน ดังนี้

(๑) ไม่นำความสัมพันธ์ส่วนตัวที่ตนมีต่อบุคคลอื่นไม่ว่าจะเป็นญาติพี่น้อง พรรคพวก เพื่อนฝูง หรือผู้มีบุญคุณส่วนตัวมาประกอบการใช้ดุลพินิจให้เป็นคุณหรือเป็นโทษแก่บุคคลนั้น หรือปฏิบัติต่อบุคคลนั้นต่างจากบุคคลอื่นเพราะชอบหรือชัง

(๒) ไม่ใช้เวลาการปฏิบัติงาน เงิน ทรัพย์สิน บุคลากร บริการ หรือสิ่งอำนวยความสะดวกของสถาบันไปเพื่อประโยชน์ส่วนตัวของตนเองหรือผู้อื่น เว้นแต่ได้รับอนุญาตโดยชอบด้วยกฎหมาย

(๓) ไม่กระทำการใดอันก่อให้เกิดความเคลือบแคลงหรือสงสัยว่าจะขัดกับประโยชน์ส่วนรวมที่อยู่ในความรับผิดชอบของหน้าที่

ข้อ ๒๒ ผู้ปฏิบัติงานในสถาบันต้องละเว้นจากการแสวงหาประโยชน์ที่มิชอบโดยอาศัยตำแหน่งหน้าที่และไม่กระทำการอันเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตัวและประโยชน์ส่วนรวม โดยต้องปฏิบัติตน ดังนี้

(๑) ไม่ใช้ตำแหน่งหรือกระทำการที่เป็นคุณหรือเป็นโทษแก่บุคคลใดเพราะมีอคติ

(๒) ไม่เสนอ ดำเนินการ หรือทำนิติกรรมหรือสัญญาซึ่งตนเองหรือบุคคลอื่นจะได้ประโยชน์อันมิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายหรือประมวลจริยธรรมนี้

ข้อ ๒๓ ผู้ปฏิบัติงานในสถาบันต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของสถาบันอย่างตรงไปตรงมา โดยต้องปฏิบัติตน ดังนี้

(๑) ในกรณีเห็นว่าคำสั่งผู้บังคับบัญชาหรือการดำเนินการใดที่ตนมีส่วนเกี่ยวข้องไม่ชอบด้วยกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของสถาบัน ต้องทักท้วงเป็นลายลักษณ์อักษร

(๒) ไม่เลียงกฎหมาย ใช้ หรือแนะนำให้ใช้ช่องว่างของกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของสถาบัน เพื่อประโยชน์ของตนเองหรือผู้อื่นและต้องเร่งแก้ไขหรือเสนอปัญหาอันเกิดจากช่องว่างดังกล่าวโดยเร็ว

(๓) ไม่ยอมให้บุคคลอื่นอาศัยชื่อตนเองถือครองทรัพย์สิน สิทธิ หรือประโยชน์อื่นใดแทนบุคคลอื่นอันเป็นการเลียงกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของสถาบัน หรือใช้ชื่อบุคคลอื่นถือครองสิ่งดังกล่าวแทนตนเพื่อปกปิดทรัพย์สินของตน

ข้อ ๒๔ ผู้ปฏิบัติงานในสถาบันต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเที่ยงธรรม ให้บริการแก่ประชาชนโดยมีอัธยาศัยที่ดีและไม่เลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม โดยต้องปฏิบัติตน ดังนี้

(๑) ปฏิบัติหน้าที่ให้โปร่ง โดยไม่หลีกเลี่ยง ละเลย หรือละเว้นการใช้อำนาจเกินกว่าที่มีอยู่

(๒) ปฏิบัติหน้าที่หรือดำเนินการอื่น โดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และสิทธิเสรีภาพของบุคคล ไม่กระทำการให้กระทบสิทธิเสรีภาพของบุคคลหรือก่อภาระหรือหน้าที่ให้บุคคลโดยไม่มีอำนาจตามกฎหมาย

(๓) ให้บริการและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนโดยมีอัธยาศัยที่ดี ปราศจากอคติ และไม่เลือกปฏิบัติต่อบุคคลผู้มาติดต่อโดยไม่เป็นธรรมในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายภาพ หรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ เว้นแต่จะดำเนินการตามมาตรการที่รัฐกำหนดขึ้น เพื่อขจัดอุปสรรคหรือส่งเสริมให้บุคคลสามารถใช้สิทธิและเสรีภาพได้ เช่นเดียวกับบุคคลอื่น หรือเป็นการเลือกปฏิบัติที่มีเหตุผล เป็นธรรม และเป็นที่ยอมรับกันทั่วไป

(๔) ไม่เอื้อประโยชน์เป็นพิเศษให้แก่ญาติพี่น้อง พรรคพวก เพื่อนฝูง หรือผู้มีบุญคุณและต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเที่ยงธรรม

(๕) ไม่นำผลงานของผู้อื่นมาใช้เป็นของตนเองโดยมิได้ระบุแหล่งที่มา

(๖) ไม่คัดลอก ทำซ้ำ เลียนแบบ ทำสำเนาจากต้นฉบับ จากสำเนา แพล เปลี่ยนแบบ รวบรวมโดยคัดเลือก และจัดลำดับใหม่ ทำซ้ำโดยเปลี่ยนรูปใหม่ ปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม หรือจำลองงานต้นฉบับในส่วนอันเป็นสาระสำคัญโดยมีลักษณะอันเป็นการจัดทำงานชิ้นใหม่ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็ผลงานของตนเองหรือผู้อื่นและไม่ว่าจะทั้งหมดหรือบางส่วน

ข้อ ๒๕ ผู้ปฏิบัติงานในสถาบันต้องมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน รักษาคุณภาพและมาตรฐานแห่งวิชาชีพโดยเคร่งครัด โดยต้องปฏิบัติตน ดังนี้

(๑) ปฏิบัติงานโดยมุ่งประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงานให้เกิดผลดีที่สุุดจนเต็มกำลังความสามารถ

(๒) ยึดมั่นในค่านิยมองค์กร ปณิธาน ปรัชญา และพันธกิจของสถาบัน

(๓) ใช้งบประมาณ ทรัพย์สิน สิทธิและประโยชน์ที่สถาบันจัดให้ด้วยความประหยัดและคุ้มค่า

(๔) ใช้ความรู้ ความสามารถ ความระมัดระวังในการปฏิบัติหน้าที่ ตามจรรยาบรรณ คุณภาพและมาตรฐานวิชาชีพโดยเคร่งครัด

(๕) เคารพ เชื่อฟัง และปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่สั่งการในหน้าที่โดยชอบ

(๖) ปฏิบัติต่อผู้ร่วมงานด้วยวาจาสุภาพเหมาะสมกับกาลเทศะ ไม่แสดงอาการข่มขู่ ดูหมิ่นเหยียดหยาม ไม่กล่าวร้ายหรือกระทำการใด ๆ อันจะนำไปสู่ความแตกแยกและความเสียหายแก่ผู้ปฏิบัติงานอื่น

(๗) พัฒนาตนเองให้มีคุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งเพิ่มพูนความรู้ความสามารถและทักษะในการทำงาน เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น

ข้อ ๒๖ ผู้ปฏิบัติงานในสถาบันต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในการดำรงตน รักษาชื่อเสียงและภาพลักษณ์ของสถาบัน โดยต้องปฏิบัติตน ดังนี้

(๑) ปฏิบัติตนให้เป็นที่ยอมรับของบุคคลทั่วไป

(๒) ไม่ละเมิดหลักสำคัญทางศีลธรรม ศาสนาและประเพณี ละเว้นการกระทำหรือแสดงท่าทีที่สื่อถึงการล่วงละเมิดทางเพศ ทั้งทางกายและทางวาจาต่อผู้อื่นที่มีใช้คู่สมรสของตนและไม่ล่วงละเมิดทางเพศหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้เรียนซึ่งมีใช้คู่สมรสของตน

(๓) ไม่กระทำการใดอันอาจนำความเสื่อมเสียและไม่ไว้วางใจให้เกิดแก่สถาบัน

(๔) มีความเอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ และมีมนุษยสัมพันธ์

(๕) ให้เกียรติและเคารพในศักดิ์ศรีของผู้อื่น รวมทั้งช่วยเหลือเกื้อกูลในทางที่ถูกต้อง ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการร่วมแรงร่วมใจระหว่างผู้ร่วมงานในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม

(๖) ประพฤติตนให้เหมาะสมเป็นแบบอย่างตามขนบธรรมเนียมประเพณีที่พึงงาม

(๗) มีส่วนร่วมหรือสนับสนุนในกิจกรรมที่แสดงถึงความรับผิดชอบของสถาบัน

(๘) เคารพและไม่ละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาหรือผลงานของผู้อื่น

(๙) ไม่นำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นของตนเองโดยมิชอบ

ข้อ ๒๗ ผู้ปฏิบัติงานในสถาบันตำแหน่งคณาจารย์ต้องมีจรรยาบรรณต่อการสอนผู้เรียน โดยต้องปฏิบัติตน ดังนี้

(๑) รักและเมตตาผู้เรียน โดยเอาใจใส่ ช่วยเหลือ ส่งเสริม ให้อภัย ให้คำปรึกษาและให้กำลังใจในการศึกษาแก่ผู้เรียนโดยเท่าเทียมกัน ทั้งทางด้านวิชาการและด้านอื่น ๆ ที่จำเป็น

(๒) รับผิดชอบในการอบรมสั่งสอนผู้เรียน ให้ความรู้ ทักษะ และนิสัยที่ถูกต้องดีงาม อย่างเต็มความสามารถ และด้วยความบริสุทธิ์ใจ

(๓) ไม่ปฏิบัติตนเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญทางกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์ และสังคมของผู้เรียน

(๔) ไม่เปิดเผยความลับของผู้เรียนที่ได้จากการปฏิบัติหน้าที่หรือจากความไว้วางใจโดยมิชอบอันอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เรียน

(๕) ไม่แสวงหาประโยชน์อันมิชอบจากผู้เรียนในการปฏิบัติหน้าที่ และไม่บังคับให้ผู้เรียนกระทำการใด ๆ อันเป็นการหาประโยชน์ให้แก่ตน

(๖) ไม่นำแนวความคิดหรือวิธีการใด ๆ เกี่ยวกับการสร้างสรรค์งานอันมีลิขสิทธิ์หรืออาจมีลิขสิทธิ์ของผู้เรียน ซึ่งได้รับรู้ รัับทราบมาจากการเรียนการสอนหรือวิธีการอื่นใดมากล่าวอ้าง ใช้ หรือแสวงหาประโยชน์อื่นใด เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้เรียนก่อน

(๗) พัฒนาทางด้านวิชาการและวิธีการสอนให้ทันสมัยอยู่เสมอ แสวงหาความรู้ทางวิชาการและเข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาการทั้งภายในและภายนอกสถาบัน เพื่อสร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการที่มีประโยชน์ต่อสังคม

(๘) ให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือเกื้อกูลชุมชนและสังคมในทางสร้างสรรค์

(๙) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเข้าพบ ติดต่อสื่อสาร หรือขอคำปรึกษาได้ตามสมควรโดยแจ้งประกาศให้ทราบ

(๑๐) พัฒนาความรู้ทางวิชาการให้แก่ผู้เรียน ด้วยความเต็มใจ ไม่ปิดบังความรู้หรือเลือกปฏิบัติต่อผู้เรียน

(๑๑) แจ้งให้ผู้เรียนทราบแนวทางการสอน การวัดผล และกำหนดตำราหรือเอกสารประกอบการสอนในปริมาณและระดับที่เหมาะสมกับเนื้อหาการสอน

(๑๒) สอนตรงเวลาที่กำหนด ไม่ทิ้งการสอนกลางคัน ไม่งดสอนโดยไม่มีเหตุอันสมควร หากมีการงดการสอน พึงจัดสอนชดเชย

หมวด ๕

จริยธรรมของนักวิจัย/ผู้วิจัย

ข้อ ๒๘ นอกเหนือจากจริยธรรมของผู้ปฏิบัติงานในสถาบันแล้ว นักวิจัยพึงมีจริยธรรม ดังนี้

(๑) ซื่อสัตย์และมีคุณธรรมในทางวิชาการ การจัดการในการวิจัยและการจัดการเกี่ยวกับงานวิจัย นักวิจัยต้องมีความซื่อสัตย์ต่อตนเอง ไม่นำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน ไม่ลอกเลียนงานผู้อื่น ต้องให้เกียรติและอ้างถึงบุคคลหรือแหล่งที่มาของข้อมูลที่น่ามาใช้ในงานวิจัย ต้องชี้ตรงต่อการแสวงหาทุนวิจัยและมีความเป็นธรรมเกี่ยวกับผลประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย

(๒) ตระหนักถึงพันธกรณีในการทำงานวิจัยตามข้อตกลงที่ทำไว้กับหน่วยงานที่สนับสนุนการวิจัยและต่อสถาบัน ต้องปฏิบัติตามพันธกรณีและข้อตกลงการวิจัยที่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายยอมรับร่วมกัน อุทิศเวลาทำงานวิจัยให้ได้ผลดีที่สุดและเป็นไปตามกำหนดเวลา มีความรับผิดชอบ ไม่ละทิ้งงานวิจัยระหว่างดำเนินการและต้องใช้จ่ายเงินทุนวิจัยตามพันธกรณีและข้อตกลงการวิจัยด้วยความซื่อตรง

(๓) มีพื้นฐานความรู้ในสาขาวิชาการที่ทำวิจัยอย่างเพียงพอ

(๔) มีความรับผิดชอบต่อสิ่งที่ศึกษาวิจัยไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่มีชีวิตหรือสิ่งไม่มีชีวิต การวิจัยต้องดำเนินการด้วยความรอบคอบ ระมัดระวัง และเที่ยงตรงในการทำวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคน สัตว์ พืช มีจิตสำนึกและปณิธานที่จะอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ทรัพยากร และสิ่งแวดล้อม

(๕) เคารพศักดิ์ศรี สิทธิของมนุษย์และสิ่งมีชีวิตที่ใช้เป็นตัวอย่างในการวิจัย ปฏิบัติตามจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์และจริยธรรมการวิจัยในสัตว์ทดลอง นักวิจัยต้องไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ทางวิชาการจนละเลยและขาดความเคารพในศักดิ์ศรีของเพื่อนมนุษย์ ต้องถือเป็นภาระหน้าที่ที่จะอธิบายจุดมุ่งหมายของการวิจัยแก่บุคคลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างโดยไม่หลอกลวงหรือบีบบังคับและไม่ละเมิดสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษร

(๖) มีอิสระทางความคิดโดยปราศจากอคติในทุกขั้นตอนของการวิจัย การวิจัยต้องมีอิสระทางความคิดต้องตระหนักว่า อคติส่วนตัวหรือความลำเอียงทางวิชาการอาจส่งผลให้มีการบิดเบือนข้อมูลและข้อค้นพบทางวิชาการอันเป็นเหตุให้เกิดผลเสียหายต่องานวิจัย

(๗) นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในทางที่ชอบ นักวิจัยพึงเผยแพร่ผลงานวิจัยเพื่อประโยชน์ทางวิชาการและสังคม ไม่ขยายผลข้อค้นพบจนเกินความเป็นจริงและไม่ใช้ผลงานวิจัยไปในทางมิชอบ

(๘) เคารพความคิดเห็นทางวิชาการของผู้อื่น

(๙) คำนึงถึงความรับผิดชอบต่อสังคมทุกระดับ

หมวด ๖

จริยธรรมของผู้เรียนของสถาบัน

ข้อ ๒๙ ผู้เรียนของสถาบันต้องเป็นผู้มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศ โดยต้องปฏิบัติตน ดังนี้

(๑) มีความเพียรพยายาม ใฝ่รู้

(๒) มีความตั้งใจ พากเพียร อุตสาหะในการศึกษา

(๓) เคารพสิทธิผู้อื่น

(๔) มีความซื่อสัตย์และเป็นธรรม

(๕) มีวินัยและรู้จักกาลเทศะ

- (๖) มีน้ำใจและเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม
- (๗) ใช้สิทธิและเสรีภาพอย่างรับผิดชอบ
- (๘) มีจิตสำนึกในความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม

ข้อ ๓๐ ผู้เรียนของสถาบันต้องประพฤติตนให้เหมาะสมเพื่อรักษาชื่อเสียงเกียรติคุณของสถาบัน ดังนี้

- (๑) มีความกตัญญู
- (๒) มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี
- (๓) ปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยความสุภาพให้เกียรติซึ่งกันและกัน
- (๔) ไม่กระทำการใด ๆ อันเป็นการให้ร้ายหรือให้ข้อมูลข่าวสารที่สร้างความเสื่อมเสียแก่สถาบัน และพึงหลีกเลี่ยงการกระทำทุกประการที่อาจกระทบกระเทือนต่อชื่อเสียงเกียรติคุณของสถาบัน
- (๕) ไม่ลอกหรือนำผลงานของผู้อื่นมาใช้เป็นของตนเองโดยมิได้ระบุแหล่งที่มา

หมวด ๗

กลไกและระบบการส่งเสริมและดำเนินการทางจริยธรรม

ส่วนที่ ๑

การส่งเสริมจริยธรรม

ข้อ ๓๑ ให้คณะกรรมการมีหน้าที่สร้างความเข้าใจแก่ผู้มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมนี้ เพื่อส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมที่อยู่ในกรอบของจริยธรรมและจรรยาบรรณอย่างทั่วถึง

ข้อ ๓๒ ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นว่า ผู้มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมนี้ ผู้ใดได้รับการศึกษาจริยธรรมตามประมวลจริยธรรมนี้อย่างเคร่งครัดและเป็นแบบอย่างที่ดีในการปฏิบัติ ให้คณะกรรมการเสนอรายชื่อผู้นั้น เพื่อให้สภาสถาบันพิจารณาขอยกเกียรติคุณหรือชมเชยเพื่อสร้างขวัญและกำลังใจให้แก่ผู้นั้นตามสมควร

ส่วนที่ ๒

การพิจารณาดำเนินการทางจริยธรรม

ข้อ ๓๓ กรณีการกระทำผิดจริยธรรมของนายกสภาสถาบัน กรรมการสภาสถาบัน และอธิการบดี ให้คณะกรรมการรวบรวมประเด็นและข้อเท็จจริงพร้อมทั้งเสนอความเห็นต่อสภาสถาบัน เพื่อพิจารณาและดำเนินการตามสมควรต่อไป

ข้อ ๓๔ กรณีการทำความผิดจริยธรรมของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานในสถาบันรวมถึงนักวิจัย ให้คณะกรรมการรวบรวมประเด็นและข้อเท็จจริงพร้อมทั้งเสนอความเห็นต่ออธิการบดีเพื่อพิจารณาและดำเนินการตามสมควรต่อไปและให้บันทึกกรณีดังกล่าวไว้ในประวัติของบุคคลนั้น

ข้อ ๓๕ กรณีการทำความผิดจริยธรรมของผู้เรียน ให้คณะกรรมการรวบรวมประเด็นและข้อเท็จจริงพร้อมทั้งเสนอความเห็นต่ออธิการบดี เพื่อพิจารณาและดำเนินการตามสมควรต่อไปและให้บันทึกกรณีดังกล่าวไว้ในประวัติของบุคคลนั้น

ข้อ ๓๖ เมื่ออธิการบดีได้ดำเนินการตามข้อ ๓๔ และข้อ ๓๕ แล้ว ให้แจ้งผลการดำเนินการให้คณะกรรมการทราบ

ข้อ ๓๗ การบรรจุ การแต่งตั้ง การเลื่อนระดับ การเลื่อนเงินเดือน การโอนย้าย และการพิจารณาความดีความชอบ
ของผู้ปฏิบัติงานในสถาบัน ให้ผู้บังคับบัญชานำพฤติกรรมการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมมาประกอบการพิจารณาด้วย

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๔

(สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี)

นายกสภาสถาบันเทคโนโลยีจิตรลดา